

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 1, 2, 8, 9, 10, 10¹, 12, 15, 20, 22, 24, 30, 32, 34,
35, 36, 37 STRAIPSNIŲ, AŠTUNTOJO IR VIENUOLIKTOJO SKIRSNIŲ
PAVADINIMO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 8², 10², 29¹ STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS

2022 m.

Vilnius

d. Nr.

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis užtikrinti patikimą ir kokybišką šilumos tiekimą šilumos vartotojams;“.

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. **Apsirūpinimo karštu vandeniu būdas** – centralizuotai paruošto karšto vandens pirkimas iš karšto vandens tiekėjo arba šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti pirkimas iš geriamojo vandens tiekėjo arba individualus karšto vandens ruošimas jo vartojimo vietoje, naudojant pasirinktus energijos šaltinius (dujas, elektrą, kietąjį ir skystąjį kurą, atsinaujinančius energijos išteklius) geriamajam vandeniui pašildyti iki higienos normomis nustatytos temperatūros.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. **Atliekinė šiluma** – pramoniniuose ar energijos gamybos įrenginiuose, išskyrus bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu ir (ar) deginant komunalines atliekas šilumą gaminančius įrenginius, arba paslaugų sektoriuje sukuriamą perteklinę šilumą, kuri, nepatekusi į šilumos tiekimo sistemą, nenaudojama pasklistų ore arba vandenyje.“

3. Papildyti 2 straipsnį 4¹ dalimi:

„4¹. **Atliekinę šilumą generuojantis asmuo** – asmuo, kuris gamybos, komercinės paskirties pastatų eksploatavimo arba kitų energijos rūšių generavimo, energijos perdavimo ar persiuntimo technologinių procesų metu generuoja ar išskiria atliekinę šilumą.“

4. Papildyti 2 straipsnį 4² dalimi:

„4². **Atliekinės šilumos tiekimo įrenginys** – technologinis įrenginys ir jo techninių priemonių kompleksas, skirtas atliekinei šilumai surinkti ir patiekti į šilumos perdavimo tinklą.“

5. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 15 dalį.

6. Papildyti 2 straipsnį 18¹–18³ dalimis:

„18¹. **Šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinis lygis** – 3–5 metų laikotarpiui nustatomas šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų lygis, apimantis pastoviąją ir kintamąją šio lygio dalis.

18². **Šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio kintamoji dalis** – kintanti šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio dalis, kasmet koreguojama šilumos tiekėjo ar reguliuojamo nepriklausomo šilumos gamintojo pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką.

18³. **Šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio pastovioji dalis** – pastovi šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio dalis, kasmet koreguojama šilumos tiekėjo ar reguliuojamo nepriklausomo šilumos gamintojo pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką.“

7. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 27 dalį.

8. Pakeisti 2 straipsnio 29 dalį ir ją išdėstyti taip:

„29. **Šildymo sezonas** – laikotarpis, kuriuo užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose ir kurio pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimu pagal statybos techniniais

reglamentais apibrėžtą lauko oro temperatūrą, kuriai esant privaloma pradėti ir galima baigti nustatytos paskirties savivaldybių pastatų šildymą.“

9. Pakeisti 2 straipsnio 31 dalį ir ją išdėstyti taip:

„31. **Šilumos aukcionas** – šilumos tiekėjo prognozuojamo šilumos kiekio, gaminamo turimuose šilumos gamybos įrenginiuose ir (ar) superkamo iš nepriklausomų šilumos gamintojų pagal aukciono dalyvių pasiūlytą kainą ir aprūpinimo šiluma sistemos technines galimybes, ir (arba) šilumos gamybos pajėgumų nustatymo aukciono būdu sistema.“

10. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 35 dalį.

11. Pakeisti 2 straipsnio 37 dalį ir ją išdėstyti taip:

„37. **Šilumos dvinarė kaina** – šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios dalies, mokamos už vidutinę šilumos vartojimo galią eurai už kilovatą per mėnesį, ir kintamosios dalies, mokamos euro centais už kilovatvalandę.“

12. Pakeisti 2 straipsnio 39 dalį ir ją išdėstyti taip:

„39. **Šilumos įrenginys** – techninių priemonių kompleksas, skirtas šilumai gaminti ir (ar) karštam vandeniui ruošti, perduoti, vartoti ar kaupti.“

13. Pakeisti 2 straipsnio 50 dalį ir ją išdėstyti taip:

„50. **Šilumos ūkio specialusis planas** – savivaldybių specialiojo planavimo dokumentas, kuriame, įgyvendinant šilumos ūkio plėtros priemones, nustatomos esamos ir planuojamos naujos šilumos vartotojų teritorijos, nurodomi galimi ir alternatyvūs šildymo būdai, savivaldybės šilumos ūkio plėtros ilgalaikiai tikslai ir uždaviniai, šilumos gamybos įrenginiai ir kurio tikslas yra tenkinti šilumos vartotojų poreikius pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis, neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai.“

14. Papildyti 2 straipsnį 50¹ dalimi:

„50¹. **Šilumos ūkio valdymo perdavimas** – šilumos ūkio ar jo dalies valdymo teisės perdavimas asmeniui pagal koncesijos sutartį.“

15. Pakeisti 2 straipsnio 53 dalį ir ją išdėstyti taip:

„53. **Šilumos vienanarė kaina** – šilumos kaina, apskaičiuota kaip pastoviosios ir kintamosios dalių suma ir mokama euro centais už kilovatvalandę.“

16. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 55 dalį.

17. Papildyti 2 straipsnį 57 dalimi:

„57. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme, Lietuvos Respublikos energijos išteklių rinkos įstatyme, Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos aplinkos oro apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatyme, Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme ir Lietuvos Respublikos koncesijų įstatyme.“

3 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Savivaldybių šilumos ūkio specialieji planai

1. Savivaldybės tvarko šilumos ūkį pagal savivaldybių tarybų patvirtintus šilumos ūkio specialiuosius planus. Specialiaisiais šilumos ūkio planais atitinkamoje savivaldybės teritorijoje yra įgyvendinami Nacionalinėje energetinės nepriklausomybės strategijoje, Nacionaliniame pažangos plane nustatyti valstybės energetikos politikos strateginiai tikslai ir (arba) pažangos uždaviniai ir nacionalinėse plėtros programose suplanuotos šilumos ūkio priemonės.

2. Šilumos ūkio specialieji planai rengiami pagal Teritorijų planavimo įstatymo, šio įstatymo ir aplinkos bei energetikos ministrų patvirtintas Šilumos ūkio specialiųjų planų rengimo taisykles.

3. Pagrindinis šilumos ūkio specialiojo plano tikslas yra tenkinti vartotojų šilumos poreikius vartotojams pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio

aplinkai. Rengiant šilumos ūkio specialiuosius planus, vadovaujamosi Aplinkos oro apsaugos įstatymo, Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nuostatomis dėl oro užterštumo ir urbanistiniais kriterijais (užstatymo tankis, pastatų aukštingumas, užstatymo specifiška), taip pat kitais kriterijais ir Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytu energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principu, įvertinamas techninio sprendinio ekonominis efektyvumas, energijos vartojimo efektyvumas ir poveikis aplinkai, įskaitant patiriamas sąnaudas dėl techninio sprendinio sukeltos taršos sveikatai ir ekosistemoms.

4. Šilumos ūkio specialiajame plane nustatoma:

1) savivaldybės šilumos ūkio plėtros ilgalaikiai tikslai, uždaviniai ir siektini rodikliai dešimties metų ar ilgesniam laikotarpiui;

2) priemonės, kuriomis savivaldybė užtikrins, kad 2030 metais savivaldybės teritorijoje tiekiamos šilumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, dalis šilumos energijos balanse sudarys ne mažiau kaip 90 procentų, o namų ūkiuose atsinaujinančių energijos išteklių dalis šildymui sunaudojamų energijos išteklių balanse sudarys ne mažiau kaip 80 procentų, taip pat, kad 2040 metais savivaldybės teritorijoje namų ūkiuose atsinaujinančių energijos išteklių dalis šildymui sunaudojamų energijos išteklių balanse sudarys ne mažiau kaip 100 procentų;

3) centralizuotai tiekiamos šilumos gamybos įrenginių modernizavimo ar naujų šilumos gamybos įrenginių diegimo poreikis ir šių įrenginių diegimo teritorijos, įgyvendinimo terminai, lėšų poreikis ir lėšų šaltinis;

4) esamos ir planuojamos naujos šilumos tiekimo vartotojams teritorijos ir pateikiami techniniai sprendimai dėl kiekvienai teritorijai nustatytų energijos ar kuro rūšių naudojimo, kad būtų patenkinami šios teritorijos vartotojų šilumos poreikiai;

5) veiksmingos priemonės šilumos tiekimo patikimumui didinti, paslaugų kokybei gerinti ir šilumos tiekimo sistemai optimizuoti;

6) veiksmingos priemonės šilumos suvartojimo paklausai mažinti, diegiant energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones pagal Energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytą energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principą.

5. Rengiant savivaldybės šilumos ūkio specialųjį planą, dalyvauja jos teritorijoje esančios šilumos, elektros, dujų tiekimo įmonės ir kiti su šilumos ūkiu susiję subjektai bei šilumos vartotojų teisės ginančios organizacijos. Rengiant ir tvirtinant šilumos ūkio specialiuosius planus, negalima nepagrįstai trukdyti vartotojui pasirinkti norimą alternatyvią energijos ar kuro rūšį. Elektros, geoterminės energijos ir kiti ekologiškai švarūs šilumos šaltiniai galimi visoje savivaldybės teritorijoje.

6. Šilumos ūkio specialieji planai atnaujinami ne rečiau kaip kas 10 metų, atsižvelgiant į šilumos ūkio priemones, Nacionalinio energetikos ir klimato srities veiksmų plane ir šio įstatymo 1 straipsnyje nurodytus tikslus, taip pat šilumos gamybos ir perdavimo technologijų raidą, konkurencinę aplinką, šilumos gamybos kainų tendencijas, aplinkos užterštumo pokyčius ir kitus reikšmingus veiksnius. Šilumos ūkio specialieji planai privalo būti atnaujinti ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo šilumos ūkio priemonių patvirtinimo ar jų pakeitimų įsigaliojimo.

7. Tais atvejais, kai savivaldybė nesilaiko šiame įstatyme nustatytų įpareigojimų atnaujinti šilumos ūkio specialųjį planą arba kai tuo metu galiojantis šilumos ūkio specialusis planas ar teritorijų planavimo dokumentai neatitinka šilumos ūkio priemonių, specialieji planai ar teritorijų planavimo dokumentai taikomi tiek, kiek neprieštarauja šioms priemonėms.“

4 straipsnis. Įstatymo papildymas 8² straipsniu

Papildyti Įstatymo trečiąjį skirsnį 8² straipsniu:

„8² straipsnis. Šilumos ūkio plėtros investicinis planas

1. Šilumos tiekėjas, siekdamas įgyvendinti šilumos ūkio specialiojo plano tikslus ir priemones, parengia dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicinį planą ir teikia jį tvirtinti atitinkamos savivaldybės administracijai. Šilumos ūkio plėtros investicinis planas atnaujinamas ne

rečiau kaip kas 3 metus ir iki einamųjų metų spalio 1 dienos teikiamas atitinkamos savivaldybės administracijai tvirtinti.

2. Dešimties metų šilumos ūkio plėtros investiciniame plane nurodoma:

- 1) šilumos tiekimo sistemos plėtros ir modernizavimo planas, šilumos tiekimo sistemos plėtros perspektyvinės zonos;
- 2) kaštų ir naudos analize pagrįstos šilumos tiekimo sistemos plėtros planuojamos investicijos, įgyvendinimo terminai ir finansavimo šaltiniai;
- 3) energijos išteklių poreikio prognozės pagal kuro rūšis;
- 4) naujų šilumos gamybos įrenginių poreikis (galingumas (MW), prijungimo prie centralizuotai tiekiamos šilumos sistemos vieta ir planuojama eksploatacijos pradžia), prioritetą teikiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas mažinančioms technologijoms;
- 5) energijos vartojimo efektyvumo didinimo ir šilumos suvartojimo paklausos mažinimo planas;
- 6) šilumos tiekimo įmonės teikiamų paslaugų plėtra ir šių paslaugų kokybės gerinimo planas;
- 7) veiksmingos priemonės energijos nepritekliaus mažinimui, energijos vartojimo efektyvumo didinimui, šilumos tiekimo patikimumo ir konkurencijos didinimui;
- 8) galimi atsinaujinančių energijos išteklių, šilumos talpyklų, atliekinės šilumos panaudojimo šaltiniai ir jų integravimo būdai ir priemonės šilumos tiekimo sistemoje, jų vystymas, planuojamas ilgalaikėje perspektyvoje.

3. Šilumos tiekėjai, bendradarbiaudami su jų veiklos licencijoje nurodytoje teritorijoje veiklą vykdančiu skirstomųjų tinklų operatoriumi, ne rečiau kaip kartą kas trejus metus privalo įvertinti galimybę panaudoti efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo sistemą teikiant elektros energetikos sistemos lankstumo paslaugas, kai tam panaudojamas elektros energijos paklausos valdymas, perteklinės elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, kaupimas, taip pat įvertinti šių paslaugų teikimo ekonominę naudą. Šilumos tiekėjai, rengdami dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicinį planą, atsižvelgia į elektros energetikos sistemos lankstumo paslaugų teikimo galimybių vertinimo rezultatus.

4. Šilumos tiekėjas, rengdamas ir atnaujindamas dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicinį planą, daro pagrįstas prielaidas apie šilumos gamybos, tiekimo ir vartojimo prognozes.

5. Šilumos ūkio plėtros investicinis planas derinamas su šilumos tiekimo įmonės valdyba, jeigu jos nėra, – su kitu įmonės valdymo organu ir su savivaldybės administracijos direktoriumi.

6. Savivaldybės administracija išnagrinėja, ar dešimties metų šilumos ūkio plėtros investiciniame plane įvertinti investavimo poreikiai atitinka šilumos ūkio specialiojo plano tikslus ir priemones. Savivaldybės administracijos prašymu šilumos tiekėjas privalo per savivaldybės administracijos nustatytą protingą terminą koreguoti savo dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicinį planą, jeigu jis nesuderintas su šilumos ūkio specialiuoju planu.

7. Šilumos tiekėjas savivaldybės administracijos patvirtintą šilumos ūkio plėtros investicinį planą viešai skelbia savo interneto svetainėje.

8. Savivaldybės administracija atlieka dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicinio plano įgyvendinimo stebėseną, kas trejus metus vertina jo vykdymą ir viešai savivaldybės interneto svetainėje paskelbia gautus rezultatus.“

5 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Šilumos tiekimo organizavimas

1. Savivaldybė, remdamasi šilumos ūkio specialiuoju planu, organizuoja šilumos tiekimą šilumos vartotojams pagal jų poreikius patalpoms šildyti ir karštam vandeniui ruošti.

2. Jeigu šilumos tiekėjui dėl šio įstatymo 30 straipsnyje nurodytų priežasčių sustabdytas ar panaikintas šilumos tiekimo licencijos galiojimas ir šis šilumos tiekėjas negali vykdyti šilumos tiekimo veiklos, savivaldybė, užtikrindama saugų, patikimą ir nepertraukiamą šilumos tiekimą vartotojams, Koncesijos įstatymo nustatyta tvarka parenka naują šilumos tiekimo įmonę ir šio įstatymo vienuoliktojo skirsnio nustatyta tvarka perduoda jai šilumos ūkio valdymą.“

6 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10 straipsnis. Šilumos gamyba ir (ar) supirkimas

1. Šilumos tiekėjas šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingą šilumos kiekį gamina turimais šilumos gamybos įrenginiais. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje veikia nors vienas nepriklausomas šilumos gamintojas, prognozuojamas šilumos kiekis ir (ar) šilumos gamybos pajėgumai, reikalingi šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, nustatomi, gaminami ir (ar) superkami šilumos aukciono būdu. Šilumos aukciono būdu gaminama ir (ar) superkama šiluma ir (ar) nustatomi šilumos gamybos pajėgumai atitinka kokybės, tiekimo patikimumo ir aplinkosaugos reikalavimus. Taryba tvirtina Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir standartines šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, privalomas šilumos tiekėjams ir nepriklausomiems šilumos gamintojams, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų. Taryba, tvirtindama Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą, gali nustatyti skirtingas šilumos gamybos ir (ar) supirkimo sąlygas atskirose šilumos tiekimo sistemose, tačiau privalo atsižvelgti į veiksmingos konkurencijos šilumos gamyboje užtikrinimo, atliekinių ir atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo šilumai gaminti skatinimo principus, šilumos gamybos pajėgumų ekonominį gyvybingumą bei šilumos vartotojų teisę gauti šilumą mažiausiomis sąnaudomis.

2. Jeigu šilumos tiekėjas atsisako supirkti nepriklausomo šilumos gamintojo šilumos aukcione pasiūlytą ir nustatytus reikalavimus atitinkančią šilumą, gamintojas turi teisę apskusti šį šilumos tiekėjo sprendimą Tarybai. Jeigu nepriklausomas šilumos gamintojas pažeidžia Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir (ar) šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, šilumos tiekėjas turi teisę apskusti nepriklausomo šilumos gamintojo veiksmus Tarybai. Nepriklausomo šilumos gamintojo ar šilumos tiekėjo skundus ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba.

3. Nepriklausomiems šilumos gamintojams yra privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka kaip ir šilumos tiekėjams, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomo šilumos gamybos arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) įrenginio statybai ar modernizavimui finansuoti yra pasinaudota ar naudojama Europos Sąjungos finansine parama, Nacionaliniame pažangos plane nustatytus atsinaujinančių energijos išteklių pažangos uždavinius įgyvendinančios nacionalinės plėtros programos finansavimo šaltiniais, valstybės ar savivaldybės dotacija ar subsidija, kuri yra didesnė negu 10 procentų nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomo ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainos. Šiuo atveju nepriklausomiems šilumos gamintojams privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka taikoma 5 metus po Tarybos sprendimo, kuriuo nustatytos šilumos gamybos reguliuojamos kainos, priėmimo. Nepriklausomiems šilumos gamintojams pradėjus taikyti privalomą šilumos gamybos kainodarą šio įstatymo nustatyta tvarka, ji taikoma ir turto perėmimo atveju iki privalomos šilumos gamybos kainodaros taikymo pabaigos, tai yra 5 metus nuo privalomos šilumos gamybos kainodaros taikymo pradžios;

2) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomoje kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėje termofikaciniu režimu pagaminta elektros energija yra remiama viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšomis ir (ar) atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui skatinti taikomomis fiksuoto tarifo priemonėmis;

3) nepriklausomas šilumos gamintojas kartu su šilumos tiekėju veikia vienoje aprūpinimo šiluma sistemoje ir priklauso susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą arba nepriklausomas šilumos gamintojas ar nepriklausomų šilumos gamintojų, priklausančių susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą, grupė vienoje aprūpinimo šiluma sistemoje gamina daugiau kaip 1/3 metinio šilumos kiekio ir per praėjusius kalendorinius metus viršijo Tarybos tvirtinamo šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašo nustatyta tvarka apskaičiuotą ir viešai paskelbtą palyginamąjį šilumos pajamų lygį. Tokiu atveju privaloma šilumos

gamybos kainodara taikoma 5 metus po Tarybos sprendimo, kuriuo nustatytos šilumos gamybos reguliuojamos kainos, priėmimo.“

7 straipsnis. 10¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Iš nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos ir (ar) šilumos tiekėjų turimais šilumos gamybos įrenginiais gaminamos šilumos kiekis ir (ar) šilumos gamybos pajėgumai nustatomi šilumos aukciono, kurį organizuoja energijos išteklių biržos operatorius, būdu. Energijos išteklių biržos operatorius Šilumos aukciono reglamente nustatyta tvarka valdo, palaiko ir administruoja šilumos aukciono duomenų valdymo sistemą ir šilumos aukciono informacinę sistemą. Šilumos aukciono reglamentą, kuris nustato šilumos aukciono procedūrinius reikalavimus, energijos išteklių biržos operatoriaus teikimu tvirtina Taryba.“

2. Papildyti 10¹ straipsnį 6 dalimi:

„6. Šilumos aukcione šilumos tiekėjams ir nepriklausomiems šilumos gamintojams pateikus vienodas kainas ir (ar) esant kitiems vienodiems šilumos aukciono reikalavimams, nustatytiems Tarybos patvirtintame Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše, šilumos kiekiai ir (ar) galia dalijami proporcingai pasiūlytiems šilumos kiekiam.“

8 straipsnis. Įstatymo papildymas 10² straipsniu

Papildyti Įstatymą 10² straipsniu:

„10² straipsnis. Atliekinės šilumos supirkimo bendrieji principai

1. Atliekinę šilumą generuojantys asmenys turi teisę atliekinę šilumą tiekti į šilumos tiekimo sistemą. Šilumos tiekėjas jam priklausančioje aprūpinimo šiluma sistemoje atliekinę šilumą, išskyrus pagamintą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu ir (ar) deginant komunalines atliekas, superka ne šilumos aukciono būdu Tarybos patvirtintame Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka, ne didesne kaip vienu kalendorinių metų laikotarpiui Tarybos nustatyta didžiausia leistina atliekinės šilumos supirkimo kaina. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje šiluma gaminama ir (ar) superkama aukciono būdu, šilumos tiekėjui šio įstatymo 10¹ straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka energijos išteklių biržos operatoriumi teikiant prognozuojamą gaminti ir (ar) supirkti šilumos kiekį, prognozuojamas atliekinę šilumą generuojančių asmenų pateikti šilumos kiekis atimamas iš vartotojų poreikiams patenkinti reikalingo šilumos kiekio.

2. Atliekinę šilumą tiekiantys įrenginiai prijungiami prie šilumos perdavimo tinklų Tarybos patvirtintame Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvade nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjas savo lėšomis organizuoja atliekinę šilumą tiekiančio įrenginio prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų darbus. Šilumos tiekėjo ekonomiškai pagrįstos atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų sąnaudos įvertinamos Tarybos patvirtintoje Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Prie šilumos perdavimo tinklų prijungiami atliekinę šilumą generuojantys asmenys padengia ekonomiškai pagrįstas prijungimo sąnaudas viršijančias išlaidas. Atliekinę šilumą generuojančio asmens lėšomis įrengta šilumos tiekimo sistemos dalis yra šilumos tiekėjo nuosavybė.

3. Šilumos tiekėjas gali atsisakyti prijungti atliekinę šilumą tiekiantį įrenginį prie šilumos perdavimo tinklų ir supirkti atliekinę šilumą, jeigu atliekinę šilumą tiekiančio įrenginio prijungimas yra ekonomiškai arba techniškai nepagrįstas. Atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklo techniniai reikalavimai nustatomi prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygose.

4. Šilumos tiekėjas, sudaręs sąlygas savo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomais atliekinę šilumą tiekiančiais įrenginiais tiekti atliekinę šilumą į šilumos tiekimo sistemą, turi teisę šią šilumą tiekti šilumos vartotojų poreikiams patenkinti.“

9 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šilumos vartotojai atsiskaito su šilumos tiekėju už sunaudotą šilumą pagal šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenis, taikant vartotojo pasirinktą šilumos kainą, t. y. šilumos vienanarę arba šilumos dvinarę kainą. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka šilumos tiekėjas privalo suteikti slaptažodį šilumos vartotojams, kad šie galėtų elektroninių ryšių priemonėmis susipažinti su šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenimis.“

10 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Papildyti 15 straipsnį 5 dalimi:

„5. Karšto vandens, naudojamo butyje, visuomenės sveikatos saugos reikalavimus nustato Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija.“

11 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„20 straipsnis. Pastatų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra

1. Prie šilumos tiekimo sistemos prijungtas daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos, bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias butų ir kitų patalpų savininkams, taip pat šilumos punktus, tiek nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, tiek butų ir kitų patalpų savininkams, turi prižiūrėti (eksploatuoti) pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas). Teisę reguliuoti (nuotoliniu būdu ar kitaip daryti įtaką) namo šilumos punkto įrenginių darbą, laikydamasis nustatytų higienos normų, turi tik pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) arba atitinkamą kvalifikaciją turintis daugiabučio namo bendrijos atstovas ar daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų išrinktas jų įgaliotas atstovas. Daugiabučio namo šilumos punktus, nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) prižiūri (eksploatuoja) ir prireikus informuoja šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjus ar trečiuosius asmenis apie jiems nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų įrenginių techninę būklę ir jų atitiktį teisės aktuose nustatytiems daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimams šio įstatymo pagrindu, nesudarydamas atskirų sutarčių su šilumos punktų savininkais. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) savo prievolės vykdo apdairiai, sąžiningai ir šilumos ir (ar) karšto vandens vartotojų interesais. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją (eksploatuotoją) Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka pasirenka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai arba, jeigu šie nepriima sprendimo, bendrojo naudojimo objektų valdytojas. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) sutartį su pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoju (eksploatuotoju) sudaro daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas. Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas privalo pateikti pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtoju (eksploatuotoju) daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemos veikimo, priežiūros ir naudojimo dokumentus, numatytus energetikos ministro tvirtinamose šilumos tinklų ir šilumos vartojimo įrenginių priežiūros (eksploatavimo) taisyklėse. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų veikimo, priežiūros ir naudojimo dokumentai yra neatskiriama daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros sutarties dalis. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) neturi teisės įgalioti kitų asmenų verstis atestatu reguliuojama veikla arba perduoti jiems šią teisę pagal sutartį, arba kitaip pavesti vykdyti šią veiklą. Kai pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) yra bendrija, ji gali pirkti atskirus darbus ar paslaugas iš subjektų, turinčių atitinkamą kompetenciją, technines priemones ir gebėjimus. Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas ir (ar) šilumos tiekėjas gali būti pastato šildymo ir karšto vandens

sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas). Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai ar tretieji asmenys turi organizuoti ir (ar) atlikti jiems nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų įrenginių remonto darbus, už kuriuos nėra atsakingas pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) ir kurie nėra įtraukti į šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) tarifą, šio įstatymo 12 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka.

2. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal faktinį šilumos energijos suvartojimą pastate skaičiuoja santykinius šilumos šildymui, cirkuliacijai ir karštam vandeniui ruošti sunaudojimo rodiklius, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta skaičiavimo metodika, analizuoja gautus duomenis, teikia ataskaitas pastato savininkui ir daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) rengia pasiūlymus dėl šilumos energijos taupymo priemonių įgyvendinimo ir teikia juos pastato savininkui ir daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui. Pastato savininkas ir (ar) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nustato būtinas priemones pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistemos vartojimo efektyvumo didinimui užtikrinti. Šioms priemonėms užtikrinti gali būti panaudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos.

3. Daugiabučių namų ar kitos paskirties pastatų bendrojo naudojimo objektų valdytojas kontroliuoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veiklą ir pasirengimą naujam šildymo sezonui pagal jiems priskirtą kompetenciją energetikos ministro tvirtinamose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) sudaro ir kartu su daugiabučių namų ar kitos paskirties pastatų bendrojo naudojimo objektų valdytoju pasirašo pastato parengties naujam šildymo sezonui aktą ir jo kopiją pateikia šilumos tiekėjui. Ginčus tarp šio proceso dalyvių sprendžia Taryba.

4. Jeigu butų savininkai nenusprendžia, kokį šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją pasirinkti, ir dėl to nesudaroma šios sistemos priežiūros sutartis, laikinai, kol toks prižiūrėtojas bus pasirinktas, šildymo ir karšto vandens sistemą prižiūri esamas prižiūrėtojas. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros sutartys ir šilumos ir (ar) karšto vandens vartojimo pirkimo–pardavimo sutartys sudaromos atskirai.

5. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra atliekama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų periodinius patikrinimus dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams atlieka Taryba. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų tikrinimų dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams tvarką ir formą nustato Taryba. Taryba, gavusi skundą dėl daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų netinkamo eksploatavimo ir (ar) parengimo šildymo sezonui Tarybos nustatyta tvarka gali atlikti daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų patikrinimą dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams. Taryba, nustačiusi neatitikimus teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, įpareigoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją (eksploatuotoją) pašalinti Tarybos nustatytų daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų reikalavimų neatitikimus. Už Tarybos įpareigojimų nevykdymą pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojai (eksploatuotojai) gali būti taikomos Tarybos nustatytos sankcijos šiame įstatyme numatytais atvejais, išskyrus atvejus, kai dėl įpareigojimų vykdymo nebuvo gautas daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pritarimas dėl reikalingų veiksmų atlikimo ir finansavimo.

6. Daugiabučių namų bendrojo naudojimo objektų valdytojų veiklą įgyvendinant organizacines ir technines priemones, taikomas siekiant užtikrinti daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomuosius reikalavimus, kontroliuoja savivaldybių vykdomosios institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas su šilumos tiekėju sudaro šilumos pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartį, su karšto vandens tiekėju – karšto vandens pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartį.“

12 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22 straipsnis. Vartotojų informavimas

1. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai informuoja vartotojus apie teikiamas paslaugas, paslaugų teikimo sąlygas, paslaugų kainas, prijungimo prie sistemų kainas bei sąlygas ir numatomus sutarčių sąlygų pakeitimus.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai bei šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatyti nepriklausomi šilumos gamintojai kasmet viešai informuoja vartotojus apie nustatytą šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinį lygį (toliau - šilumos pajamų bazinis lygis), šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio pastoviąją dalį (toliau - šilumos pajamų lygio pastovioji dalis) ir šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio kintamąją dalį (toliau - šilumos pajamų lygio kintamoji dalis) bei karšto vandens kainos dedamąsias. Šilumos pajamų bazinis lygis, šilumos pajamų lygio pastovioji dalis ir šilumos pajamų lygio kintamoji dalis bei karšto vandens kainos dedamosios įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos.

3. Keičiantis šilumos ir (ar) karšto vandens kainoms, šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai iki mėnesio 25 dienos viešai informuoja vartotojus, savivaldybes bei Tarybą apie apskaičiuotas šilumos ir karšto vandens kainas. Šilumos ir karšto vandens kainos įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos.

4. Šilumos ir (ar) karšto vandens įmonių ir nepriklausomų šilumos gamintojų informacija apie metinius finansinius ir veiklos rodiklius, veiklos sąnaudas, sistemų eksploatavimą, modernizavimą, plėtrą, investicijas yra vieša. Šilumos ir (ar) karšto vandens įmonių ir šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nustatytų nepriklausomų šilumos gamintojų informacija apie šilumos pajamų bazinį lygį, šilumos pajamų lygio pastoviąją dalį ir šilumos pajamų lygio kintamąją dalį, kainų ir tarifų struktūrą, paslaugų teikimo sąlygas yra vieša.

5. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) informacija apie jo veiklos pajamas, sąnaudas, sistemų eksploatavimą, kainas ir tarifus, jų struktūrą, paslaugų teikimo sąlygas, taip pat pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) investuotojus, darbuotojų skaičių yra vieši ir turi būti skelbiami energetikos ministro nustatyta tvarka.

6. Informacija apie šilumos tiekimo sistemos energinį naudingumą ir atsinaujinančių išteklių energijos procentinę dalį šilumos tiekimo sistemose vieną kartą per metus (už praėjusius kalendorinius metus) turi būti iki gegužės 1 dienos viešai skelbiama šilumos tiekėjų interneto svetainėje, taip pat, jeigu šilumos vartotojai pageidauja, papildomai nurodoma vartotojams teikiamose sąskaitose (mokėjimo pranešimuose).“

13 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Daugiabučio namo butų ir patalpų savininkai šilumos punkto įrenginius valdo, naudoja ir jais disponuoja bendrosios nuosavybės teise arba pagal susitarimą su šilumos punkto įrenginių savininku.“

14 straipsnis. Aštuntojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti aštuntojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„AŠTUNTASIS SKIRSNIS**ŠILUMOS VARTOTOJŲ ĮRENGINIŲ ATJUNGIMAS NUO ŠILUMOS TIEKIMO SISTEMOS. ŠILUMOS PERDAVIMO TINKLŲ REKONSTRAVIMAS AR PERKĖLIMAS“.****15 straipsnis. Įstatymo papildymas 29¹ straipsniu**

Papildyti Įstatymo aštuntąjį skirsnį 29¹ straipsniu:

„29¹ straipsnis. Šilumos perdavimo tinklų rekonstravimas ar perkėlimas asmenų pageidavimu

Asmuo, pageidaujantis rekonstruoti ar perkelti šilumos tiekėjo valdomus šilumos perdavimo tinklus ir (ar) jų priklausinius, kliudančius statinių statybai ar dėl kitų priežasčių, turi teisę energetikos ministro nustatyta tvarka, suderinęs su šilumos tiekėju, rekonstruoti ar perkelti šiuos šilumos perdavimo tinklus ir (ar) jų priklausinius ir organizuoti jų rekonstravimo ar perkėlimo darbus. Šiuo atveju asmuo, kuris pageidauja rekonstruoti ar perkelti šilumos perdavimo tinklus ir (ar) jų priklausinius, apmoka 100 procentų šilumos perdavimo tinklų ir (ar) jų priklausinių rekonstravimo ar perkėlimo sąnaudų. Rekonstruotų ar perkeltų šilumos perdavimo tinklų ir jų priklausinių nuosavybė nekeičiama.“

16 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) šilumos pajamų bazinio lygio laikotarpiui derinti su šilumos tiekimo įmonės valdyba, jeigu jos nėra, – su kitu įmonės valdymo organu valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planus ir šilumos tiekimo įmonės nustatyta tvarka teikti šilumos tiekimo įmonės valdybai, jeigu jos nėra, – kitam įmonės valdymo organui ir savivaldybės institucijai informaciją apie jų valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planų vykdymą;“.

2. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 100 GWh šilumos per metus, turi užtikrinti, kad bendrame kalendoriniais metais įsigyto biokuro balanse ne mažiau kaip 30 procentų sudarytų biokuras, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos.“

17 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Šilumos kainodara

1. Šilumos kainos yra vienanarės arba dvinarės. Šilumos vartotojas moka už suvartotą šilumos energiją pasirinktinai vienanarę arba dvinarę kainą. Jeigu pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistema yra mišri (kombinuota), naudojanti centralizuoto šilumos tiekimo sistemą ir alternatyvią energiją ar kuro rūšį, vartotojai už šilumos perdavimo tinklu jiems tiekiamą šilumos energiją privalo atsiskaityti pagal dvinarę šilumos kainą.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens kainos grindžiamos šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjo pagrįstomis būtinosiomis, valstybės reguliuojamomis šilumos ar karšto vandens ruošimo (pirkimo), perdavimo, įvadinių atsiskaitomųjų šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros, sąskaitų (mokėjimo pranešimų) už šilumą ir (ar) karštą vandenį parengimo ir pateikimo vartotojams bei apskaitos sąnaudomis. Minėtoms sąnaudoms taikomos pagrįstos veiklos bendrojo efektyvumo užduotys reguliaciniam laikotarpiui nustatytos vadovaujantis Tarybos tvirtinamu lyginamosios analizės aprašu. Su šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo veikla nesusijusios turto nuomos ir kitos sąnaudos, negali būti įtraukiamos į šilumos ir (ar) karšto vandens kainas. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainas negali būti įtraukiamos sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis. Apyvartinių taršos leidimų prekybos pajamos ar sąnaudos įvertinamos skaičiuojant šilumos kainas Tarybos patvirtintoje Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjui ir šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nustatytiems nepriklausomiems šilumos gamintojams, vykdant bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą, taikoma Tarybos patvirtinta Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodika.

3. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą įtraukiant pagrįstas sąnaudas už kurą, privalo būti įvertinama, ar energetikos įmonė laikėsi Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų įpareigojimų. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 100 GWh šilumos per metus, įsigydami elektros ir (ar) šilumos energijai gaminti reikalingą biokurą, privalo kalendoriniais metais įsigyti ne mažiau kaip 30 procentų biokuro, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos. Jeigu biokuras ir (ar) gamtinės dujos buvo įsigyti nepažeidžiant Energijos išteklių rinkos įstatyme

numatytų reikalavimų ir (ar) reikalavimo įsigyti biokurą, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, kuro sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą neribojamas. Kitų biokuro rūšių, kuriomis neprekiuojama biržoje, arba, jeigu buvo nustatyta, kad kuras, naudojamas šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, buvo perkamas nesilaikant Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų reikalavimų ir reikalavimo įsigyti biokurą, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, įsigijimo sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojamas pagal vidutinę metinę biokuro biržos kainą, vidutinę metinę biokuro kainą arba vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainą, arba vidutinę metinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, kainą, kurias, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka, nustato Taryba. Kito kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojamas pagal vidutinę metinę atitinkamo kuro rinkos kainą, kurią, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka, nustato Taryba.

4. Šilumos pajamų bazinis lygis ir šilumos kainos, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, gali būti diferencijuojami pagal šilumos tiekimo sistemas, vartotojų grupes, šilumos pirkimo–pardavimo vietą, tiekimo–vartojimo ribą, šilumos vartojimo mastą, šilumnešius ir jų kokybę, tiekimo patikimumą, vartojimo sezoniškumą, periodiškumą ir šilumos apskaitos būdus. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas. Sprendimas dėl šilumos kainų diferencijavimo turi būti suderintas su savivaldybės taryba ar šio straipsnio 16 dalyje numatyto atveju įmonės įstatuose nustatyta tvarka.

5. Šilumos tiekėjų, realizuojančių ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos pajamų bazinį lygį 3–5 metams nustato Taryba, kitiems šilumos tiekėjams – savivaldybės taryba.

6. Šilumos tiekėjas, kuris realizuoja ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta Šilumos kainų nustatymo metodika, parengia ir likus 5 mėnesiams iki nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo pabaigos teikia Tarybai ir savivaldybės institucijai šilumos pajamų bazinio lygio projektą. Savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų teikia Tarybai pagrįstas pastabas dėl šilumos pajamų bazinio lygio projekto. Taryba, per 30 kalendorinių dienų išnagrinėjusi pateiktą šilumos pajamų bazinio lygio projektą ir gautas savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 kalendorinių dienų jų negavusi, per 20 kalendorinių dienų nustato šilumos pajamų bazinį lygį Tarybos patvirtintoje Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka.

7. Taryba ir savivaldybių tarybos, nustatydamos šilumos pajamų bazinį lygį, užtikrina, kad šilumos tiekėjui būtų suteiktos tinkamos paskatos diegti energetikos inovacijas ir atlikti su pagrindine veikla susijusius mokslinius tyrimus, didinti šilumos gamybos, tiekimo ir vartojimo efektyvumą, mažinti šilumos suvartojimo paklausą, šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, optimizuoti šilumos tiekimo sistemą, didinti šilumos tiekimo patikimumą, gerinti šilumos tiekėjo paslaugų kokybę, diversifikuoti šilumos gamyboje naudojamus atsinaujinančius energijos išteklius. Šių priemonių įgyvendinimo pagrįstos sąnaudos įtraukiamos į šilumos pajamų bazinį lygį.

8. Savivaldybės taryba:

1) vadovaudamasi Tarybos nustatyto šilumos pajamų baziniu lygiu ir Šilumos kainų nustatymo metodika, nustato kasmet koreguojamą šilumos pajamų metinį lygį kiekvienam šilumos tiekėjui, realizuojančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus. Pirmaisiais šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo metais, Tarybai nustačius šilumos pajamų bazinį lygį, savivaldybės taryba ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nustato šilumos pajamų metinį lygį pirmiesiems šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo metams. Jeigu savivaldybės taryba per nurodytą terminą nenustato šilumos pajamų metinio lygio pirmiesiems šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo metams, Taryba per 30 kalendorinių dienų vienašališkai nustato šilumos pajamų metinį lygį;

2) vadovaudamasi Tarybos patvirtinta Šilumos kainų nustatymo metodika, nustato šilumos pajamų bazinį lygį ir kasmet koreguojamus šilumos pajamų metinius lygius šilumos tiekėjui, realizuojančiam mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus.

9. Šilumos pajamų bazinį lygį kasmet koreguoja šilumos tiekėjas, vadovaudamasis Šilumos kainų nustatymo metodika. Pakoreguotą šilumos pajamų bazinį lygį (šilumos pajamų metinį lygį), vadovaudamasi Šilumos kainų nustatymo metodika, nustato savivaldybės taryba.

10. Taryba peržiūri šilumos tiekėjo pakoreguotą šilumos pajamų bazinį lygį, kai planuojamas šilumos pajamų metinis lygis, nevertinant kuro ir perkamos šilumos kainų įtakos, viršija nustatytą šilumos pajamų metinį lygį 10 procentų ir daugiau arba Tarybos tvirtinamame ūkio subjektų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumo įvertinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka Tarybos atliekamo šilumos tiekėjų finansinio pajėgumo vertinimo metu nustatoma, kad šilumos tiekėjo finansinis pajėgumas yra nepakankamas arba nustatoma didesnė nei leistina investicijų grąža. Taryba, siekdama įsitikinti, kad šilumos tiekėjo apskaičiuotas ir nustatytas šilumos pajamų metinis lygis atitinka šio įstatymo ir Tarybos patvirtintos Šilumos kainų nustatymo metodikos nuostatas, turi teisę kasmet atlikti šilumos tiekėjų, pasirinktų pagal Tarybos patvirtintoje Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatytą tvarką ir kriterijus, šilumos pajamų metinio lygio patikrinimą.

11. Šilumos tiekėjas, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta Šilumos kainų nustatymo metodika, parengia ir, likus 3 mėnesiams iki nustatyto šilumos pajamų metinio lygio galiojimo pabaigos, teikia pakoreguotą šilumos pajamų bazinio lygio projektą. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, teikia pakoreguotų šilumos pajamų bazinių lygių projektus ir jų pagrindimą savivaldybės institucijai, o šio straipsnio 10 dalyje numatytu atveju ir Tarybai, kiti šilumos tiekėjai – savivaldybės institucijai. Savivaldybės taryba per 30 kalendorinių dienų nustato šilumos pajamų metinį lygį. Šilumos tiekėjui pranešus Tarybai, kad savivaldybės taryba laiku nenustatė šilumos pajamų metinio lygio šilumos tiekėjui, realizuojančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, Taryba įgyja teisę vienašališkai per 30 kalendorinių dienų nustatyti laikiną šilumos pajamų metinį lygį.

12. Savivaldybės tarybos nustatytą šilumos pajamų metinį lygį šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus ir atitinkantys šio straipsnio 10 dalyje nurodytus kriterijus, pateikia Tarybai per 10 kalendorinių dienų nuo šilumos pajamų metinio lygio nustatymo. Taryba nurodo savivaldybės tarybai esamus šilumos pajamų metinio lygio nustatymo neatitikimus. Savivaldybės taryba privalo juos pašalinti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų. Savivaldybės tarybai nepašalinus nurodytų neatitikimų arba laiku nenustačius šilumos pajamų metinio lygio, Taryba įgyja teisę vienašališkai per 30 kalendorinių dienų nustatyti laikiną šilumos pajamų metinį lygį.

13. Šilumos tiekėjas nustatytą šilumos pajamų bazinį lygį ir šilumos pajamų metinio lygio pastoviąją ir kintamąją dalis skelbia savo interneto svetainėje.

14. Savivaldybės tarybos nustatytas šilumos pajamų metinis lygis galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos, išskyrus, kai naujas šilumos pajamų metinis lygis nenustatomas šio įstatymo 32 straipsnyje numatytais terminais. Tarybos vienašališkai nustatyti laikini šilumos pajamų metiniai lygiai galioja, kol pašalinami Tarybos nurodyti neatitikimai, bet ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos, išskyrus, kai naujas šilumos pajamų metinis lygis nenustatomas šio įstatymo 32 straipsnyje numatytais terminais. Nenustačius naujo šilumos pajamų metinio lygio šio įstatymo 32 straipsnyje numatytais terminais, galiojantis šilumos pajamų metinis lygis taikomas iki savivaldybės tarybos ar Tarybos sprendimo dėl šilumos pajamų metinio lygio nustatymo įsigaliojimo.

15. Šilumos tiekėjo, realizuojančio mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, skundus dėl savivaldybės tarybos nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio ir (ar) šilumos pajamų metinio lygio ne teismo tvarka nagrinėja Taryba. Skundas dėl savivaldybės tarybos sprendimo, nustatančio šilumos pajamų bazinį lygį ir (ar) šilumos pajamų metinį lygį šilumos tiekėjui, realizuojančiam mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, Tarybai teikiamas per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos. Šilumos tiekėjo, realizuojančio mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, kreipimasis į Tarybą nepanaikina jo teisės kreiptis į teismą. Šioje dalyje nurodyti skundai nagrinėjami pagal Tarybos patvirtintas skundų dėl savivaldybės tarybos nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio ir (ar) šilumos pajamų metinio lygio nagrinėjimo taisykles. Tarybos sprendimai,

priimti išnagrinėjus šioje dalyje nurodytus skundus dėl savivaldybės tarybos nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio ir (ar) šilumos pajamų metinio lygio, įsigalioja nuo Tarybos sprendime nurodytos datos ir turi būti privalomai vykdomi.

16. Jeigu šilumos tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris valdo skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, teikia bendrai vieną šilumos pajamų bazinį lygį visoms savivaldybėms, šilumos pajamų metinį lygį nustato šilumos tiekėjas savo įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jį pagal Tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos pajamų metinį lygį *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14 ir 19 dalyse numatyta šilumos pajamų metinio lygio nustatymo procedūra, o savivaldybės taryba šioje procedūroje nedalyvauja.

17. Šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatytas nepriklausomas šilumos gamintojas nustato šilumos pajamų metinį lygį nepriklausomo šilumos gamintojo įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jį pagal Šilumos kainų nustatymo metodiką ir, jeigu vykdoma bendra šilumos ir elektros energija gamyba, pagal Tarybos patvirtintą Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos pajamų metinį lygį *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 6, 8, 9, 10, 11, 12 ir 14 dalyse numatyta šilumos pajamų lygio nustatymo procedūra, o savivaldybės taryba šioje procedūroje nedalyvauja.

18. Karšto vandens tiekėjas, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta Karšto vandens kainų nustatymo metodika, parengia ir teikia Tarybai ir (arba) savivaldybės institucijai karšto vandens kainos dedamųjų projektą. Jeigu karšto vandens tiekėjas yra ir šilumos tiekėjas, realizuojantis ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, arba tiekia karštą vandenį šio šilumos tiekėjo teritorijoje, savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų teikia Tarybai karšto vandens kainos dedamųjų projekto suderinimo dokumentus ir (ar) pagrįstas pastabas. Taryba, išnagrinėjusi savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 kalendorinių dienų jų negavusi, per 30 kalendorinių dienų nustato karšto vandens kainos dedamąsias Tarybos patvirtintoje Karšto vandens kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Kitiems karšto vandens tiekėjams karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybių tarybos. Karšto vandens tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris tiekia karštą vandenį skirtingose savivaldybėse, nustato karšto vandens kainų dedamąsias karštą vandenį tiekiančios įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal Tarybos patvirtintą Karšto vandens kainų nustatymo metodiką ir suderinęs su Taryba. Ginčus ir skundus dėl karšto vandens kainos dedamųjų nustatymo teisėtumo nagrinėja Taryba. Karšto vandens tiekėjo, kuriam karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybių taryba, skundus dėl karšto vandens kainos dedamųjų nustatymo teisėtumo ne teismo tvarka nagrinėja Taryba. Karšto vandens tiekėjo, kuriam karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybių taryba, skundai nagrinėjami *mutatis mutandis* šio straipsnio 15 dalyje nustatyta tvarka.

19. Konkurenciniams šilumos vartotojams nustatomas šilumos pajamų bazinis lygis, kuris turi padengti šilumos gamybos ir individualias šilumos perdavimo sąnaudas. Šį šilumos pajamų bazinį lygį nustato šilumos tiekėjas, suderinęs su savivaldybės administracija. Jeigu nėra nustatytas kitas šilumos pajamų bazinis lygis, konkurenciniai šilumos vartotojai už suvartotą šilumą atsiskaito šilumos kainomis, nustatytomis kitiems šilumos vartotojams.

20. Savivaldybės taryba, vadovaudamasi Tarybos patvirtinta daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalių tarifų nustatymo metodika, ne trumpesniam kaip 3 metų ir ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui nustato daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalius tarifus.

21. Šilumos tiekėjas, atsižvelgdamas į naudojamo kuro ir įsigytos šilumos ir elektros energijos sąnaudų pokyčius, gali priimti sprendimą šilumos kainą perskaičiuoti rečiau negu kas mėnesį.

22. Savivaldybė kontroliuoja, ar šilumos tiekimo įmonė teisingai skaičiuoja ir taiko šilumos ir karšto vandens kainas. Savivaldybė, nustačiusi šilumos tiekimo įmonės, realizuojančios ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, neatitikimus nustatytoms šilumos ir (ar) karšto vandens kainoms, kreipiasi į Tarybą dėl atsakomybės taikymo.

23. Duomenis apie įsigyto kuro kainas šilumos tiekėjai, realizuojantys daugiau kaip 10 GWh šilumos per metus, ir nepriklausomi šilumos gamintojai Tarybai ir (arba) savivaldybei pateikia iki mėnesio 10 dienos.

24. Taryba iki sausio mėnesio 20 dienos apskaičiuoja ir viešai informuoja apie vidutinę metinę biokuro, vidutinę metinę biokuro biržos, vidutinę metinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, ir vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainas.

25. Taryba ir savivaldybės institucija šilumos pajamų bazinio lygio ar šilumos pajamų metinio lygio skaičiavimo metu patikrina, ar šilumos tiekimo įmonės teisingai skaičiavo šilumos ir karšto vandens kainų kintamosios dedamosios dydį ir kaip taikė šilumos ir karšto vandens kainas.“

18 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

Papildyti 34 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Jeigu šilumos tiekėjas ir (ar) šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytas nepriklausomas šilumos gamintojas vykdo bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą ir tuo metu vykdomos ir (ar) kitos ekonominės veiklos, jis privalo atskirai tvarkyti sąnaudų apskaitą pagal kiekvieną vykdomą ekonominę veiklą.“

19 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„35 straipsnis. Investicijų derinimas

Šilumos tiekėjų investicijos derinamos su savivaldybės administracija ir (ar) Taryba, šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytų nepriklausomų šilumos gamintojų investicijos derinamos su Taryba jos nustatyta tvarka. Savivaldybės administracijai atsisakius derinti šilumos tiekėjo, realizuojančio ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, investicijas ir nepateikus atsisakymo derinti pagrindimo, tokios investicijos šilumos tiekėjo prašymu derinamos su Taryba jos nustatyta tvarka.“

20 straipsnis. Vienuoliktojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti vienuoliktojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS ŠILUMOS ŪKIO VALDYMO PERDAVIMAS“.

21 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 36 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„36 straipsnis. Koncesijos suteikimas, koncesijos sutarties sudarymas

1. Savivaldybės institucija, vadovaudamasi Koncesijų įstatymu, suteikia koncesiją dėl šilumos ūkio valdymo perdavimo ir sudaro koncesijos dėl šilumos ūkio valdymo perdavimo sutartį.

2. Savivaldybės institucija, planuodama koncesijas ir rengdama koncesijos dėl šilumos ūkio valdymo perdavimo dokumentus, atsižvelgia į Nacionaliniame pažangos plane, Nacionalinėje energetinės nepriklausomybės strategijoje nustatytas strategines kryptis, tikslus, uždavinius ir įgyvendinimo priemones.“

22 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Reikalavimai valdymą perėmusiam asmeniui, savivaldybės institucijai ir Tarybai

1. Šilumos ūkio valdymą perėmęs asmuo pirkimus vykdo pagal Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymą ir (arba) Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymą.

2. Taryba ir savivaldybių institucijos pagal savo kompetenciją privalo prižiūrėti ir kontroliuoti šilumos ūkio valdymą perėmusių asmenų kainodarą.

3. Pasibaigus šilumos ūkio valdymo perdavimo laikotarpiui, šilumos ūkio valdymą perėmusiam asmeniui draudžiama kartu su grąžinamu turto valdymu perduoti neįvykdytus finansinius įsipareigojimus ar kitas šio asmens neįvykdytas prievolės, susijusias su grąžinamu turto valdymu.

4. Reorganizuojant savivaldybių institucijų valdomus šilumos tiekėjus ar privatizuojant dalį savivaldybių institucijų valdomų šilumos tiekėjų akcijų, savivaldybių institucijos užtikrina, kad jų valdomoms įmonėms nuosavybės teise priklausytų šilumos perdavimo tinklai, kuriais realizuojama ne mažiau kaip 10 GWh per metus šilumos ir ne mažiau kaip 30 procentų šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingų šilumos gamybos pajėgumų kiekviename tinkle, įskaitant reikalingą šiluminės galios rezervą, ir išlaiko nuosavybės teisę į savivaldybių institucijų valdomų šilumos tiekėjų akcijas, suteikiančias daugiau kaip 2/3 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime.“

23 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalis, įsigalioja 2023 m. gegužės 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, jos įgaliotos institucijos ir Valstybinė energetikos reguliavimo taryba iki 2023 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Šio įstatymo 4 straipsnyje, papildančiame Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymą 8² straipsniu, nurodytas dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicinis planas turi būti patvirtintas iki 2024 m. sausio 1 d.

4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo savivaldybių institucijų su asmenimis sudarytos nuomos, koncesijos ar kitos sutartys dėl šilumos ūkio valdymo perdavimo galioja iki šių sutarčių galiojimo termino pabaigos, išskyrus atvejus, kai tokios sutartys nutraukiamos, pripažįstamos negaliojančiomis ar pasibaigia anksčiau sutartyse nustatytų terminų teisės aktuose ir (ar) tokiose sutartyse nustatytais pagrindais ir sąlygomis. Po šio įstatymo įsigaliojimo iki tol galiojusios sutartys negali būti pratęsiamos.

5. Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nutarimais, savivaldybių sprendimais ir (ar) ūkio subjektų įstatuose nustatyta tvarka nustatytos šilumos bazinės kainos (kainų dedamosios) galioja iki Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nutarimuose, savivaldybių sprendimuose ir (ar) ūkio subjektų sprendimuose nustatytų datų. Artimiausio šilumos bazinės kainos (kainų dedamųjų) perskaičiavimo metu šilumos kainų pastovioji ir kintamoji dedamosios konvertuojamos atitinkamai į šilumos pajamų lygio pastoviąją dalį ir šilumos pajamų lygio kintamąją dalį šio įstatymo 17 straipsnyje išdėstyto Šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyto Šilumos ūkio įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 1 punkte įtvirtintas reikalavimas nepriklausomam šilumos gamintojui pradėti taikyti privalomą šilumos gamybos kainodarą taikyti ne ilgiau kaip 5 metus galioja visiems nepriklausomiems šilumos gamintojams, kurie tapo reguliuojami pagal Šilumos ūkio įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 1 punktą po jo įsigaliojimo (2013 m. liepos 20 d.), nepriklausomai nuo to, kada privaloma kainodara pradėta taikyti.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Energetikos ministras

Dainius Kreivys
2022-11-11

Energetikos viceministrė

Inga Liliūnė
2022-11-10

Energetikos ministerijos
Teisės ir personalo grupės patarėja
Dovilė Kavaliauskienė
2022-11-10

Energetikos ministerijos
Energetikos konkurencingumo grupės
vadovas

Karolis Švaikauskas

Energetikos ministerijos
Teisės ir personalo grupės
kalbos redaktorė

Aušra Šiniuvienė